
Od redakcji

Studia Theologica Varsaviensia 24/2, 3-4

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Bieżący zeszyt „*Studia Theologica Varsaviensia*” otwierają artykuły z dziedziny historii kaznodziejstwa. Są to obszerne fragmenty trzech rozpraw doktorskich przygotowanych na Wydziałach Teologicznych Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Pierwsze dwie napisane zostały pod kierunkiem ks. prof. A. Zuberbiera, który w latach 1974—1980 pełnił obowiązki kierownika katedry homiletyki i z tego tytułu prowadził seminarium doktoranckie, na którym przygotowano między innymi kilka prac z zakresu historii kaznodziejstwa. Prace te, podobnie jak prowadzone aktualnie w katedrze historii kaznodziejstwa, dotyczą głównie XIX i XX w., okresu mało jeszcze z różnych racji zbadanego. Tymczasem bez przebadania dorobku homiletyki i kaznodziejstwa polskiego tego okresu nie jest możliwe wyrobienie sobie bardziej uzasadnionego poglądu na ich nowsze dzieje i na rolę, jaką kaznodziejstwo polskie spełniało zarówno w okresie zaborów, jak i w latach międzywojennych, w odrodzonym państwie polskim.

Ks. dr Czesław Oleksy, profesor homiletyki w Seminarium Duchownym w Łomży i wikariusz biskupi ordynariusza łomżyńskiego, przedstawia główne nurty kaznodziejstwa ks. Czesława Falkowskiego, długoletniego wychowawcy młodzieży akademickiej, rektora Uniwersytetu Wileńskiego, wreszcie biskupa łomżyńskiego, a przy tym wybitnego kaznodziei. Ks. dr Bolesław Kawczyński, obecnie proboszcz parafii Śmiłowice koło Włocławka i profesor homiletyki w Seminarium Zgromadzenia Księży Misjonarzy św. Rodziny w Koninie, pisze o życiu i działalności ks. biskupa Władysława Krynickiego jako teoretyka i praktyka kaznodziejstwa.

Z pracami tymi harmonizuje artykuł ks. dra Wiesława Wil-

ka, oparty na jego rozprawie doktorskiej pisanej pod kierunkiem ks. prof. Józefa Kudasiewicza na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Autor przedstawia wkład pisarstwa ks. Wacława Kosińskiego w rozwój polskiej homiletyki w okresie międzywojennym, zwracając szczególną uwagę na poglądy Kosińskiego dotyczące formalnej strony kazań.

Poza pracami z dziedziny historii kaznodziejstwa publikujemy w bieżącym zeszycie następujące artykuły: ks. dra St. Gacka egzegetyczno-teologiczną analizę perykopy Joz 10, 12—15, mówiącej o zatrzymaniu się słońca na czas bitwy Izraelitów z Amorytami; ks. dra J. Stefańskiego o „pia exercitia” — ich miejscu i roli w służbie Bożej; wreszcie ks. dra L. Królika studium historyczne o majątku kapituły kolegiackiej w Warszawie.

Odrębne miejsce zajmuje praca K. Poray Chomicza, który przedstawia projekt nowego kalendarza o stałej dacie Wielkonoce. Idea wprowadzenia takiego kalendarza ma już swoją historię, w której nie brak pozytywnych wypowiedzi najwyższych autorytetów, między innymi Soboru Watykańskiego II. K. Poray Chomicz pracuje nad projektem reformy kalendarza od wielu już lat.

W materiałach i sprawozdaniach znajdują Czytelnicy tłumaczenia z komentarzami jednego z pism gnostyckich z Nag-Hamma di (ks. doc. W. Myszor) oraz trzech apokryficznych listów (ks. dr R. Rumiának). W obszernej zaś nocie bibliograficzno-historycznej przedstawia ks. dr A. Dziuba spuściznę rękopiśmienną hiszpańskiego teologa-moralisty z XVI w., Jana Azora.